

വുർആൻ ബോധനം

1107

സൂറ- 37 / അസ്സാഫ്ഫാത്ത്

സൂക്തം: 114 - 122

വിബ്തി ദേശീയതയും സംസ്കാരവും തകർത്ത് രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരം പിടിച്ചടക്കാനും ദേശീയ ജനതയെ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കി രാജ്യം അടിമകളായ ഇസ്രാഇലിലേക്ക് താക്കി മാറ്റാനുമാണ് മൂസാ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് ഫറവോൻ വിബ്തികളെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ ഇളക്കിവിടുകയായിരുന്നു. ഈജിപ്തിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടുകയല്ലാതെ ഇസ്രാഇലിലേക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് വഴിയില്ലായിരുന്നു. മൂസാ നബിയും സമുദായവും അതുതന്നെ ചെയ്തു. ഫറവോനും സൈന്യവും അവരെ പിടികൂടാൻ പിന്തുടർന്നു. ആ പിന്തുടരലാണ് ചെങ്കടലിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ അയാളുടെ സമ്പൂർണ്ണ നാശത്തിൽ കലാശിച്ചത്.

- 114. മൂസാ ഹാറൂൻ പ്രവാചകന്മാരോടും നാം ഔദാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു.
- 115. അവരെയും അവരുടെ സമുദായത്തെയും മഹാക്ലേശത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു.
- 116. നാം അവരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ അവർ തന്നെ ജേതാക്കളായിത്തീർന്നു.
- 117. ഇരുവർക്കും നാം ഏറ്റം തെളിഞ്ഞ വേദമരുളി.
- 118. ഇരുവരെയും നേരായ പാതയിൽ നയിക്കുകയും ചെയ്തു.
- 119. അദ്ദേഹത്തിന്റെയും സൽകീർത്തി നാം പിൽക്കാലക്കാരിൽ അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
- 120. മൂസാ-ഹാറൂൻമാർക്ക് സലാം.
- 121. ഈ വിധം തന്നെയാകുന്നു സുകൃതർക്ക് നാം സമ്മാനമരുളുന്നത്.
- 122. ഇരുവരും നമ്മുടെ യഥാർഥ സത്യവിശ്വാസികളായ ദാസന്മാരിൽപ്പെട്ടവരല്ലോ.

وَلَقَدْ مَنَنَّا عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

وَبَجَّيْنَاهُمَا وَقَوْمَهُمَا مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ

وَنَصَرْنَاهُمْ فَاكُونُوا لَهُمُ الْعَلِيلِينَ

وَأَيِّنَّا لَهُمَا الْكِتَابَ الْمُسْتَبِينَ

وَهَدَيْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا فِي الْأَخْرِينِ

سَلَامٌ عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ

إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ

إِنَّهُمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ

114-122

മുസാ-ഹാറൂൻ (പ്രവാചകൻ)മാർക്ക് = عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ = തീർച്ചയായും നാം ഔദാര്യം ചെയ്തിരിക്കുന്നു = وَلَقَدْ مَنَّآ
 മഹാക്ലേശത്തിൽനിന്ന് = مِنَ الْكُرْبِ الْعَظِيمِ അവരുടെ സമുദായത്തെയും = وَقَوْمَهُمَا = ഇരുവരെയും നാം രക്ഷിച്ചു = وَجَعَلْنَاهُمَا
 അങ്ങനെ അവർ തന്നെ ആയിത്തീർന്നു = فَكَانُوا هُمُ = നാം അവരെ സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു = وَنَصَرْنَا هُمُ =
 ഏറ്റം തെളിഞ്ഞ വേദം = الْكِتَابِ الْمُسْتَقِيمِ ഇരുവർക്കും നാം നൽകി (അരുളി) = وَأَاتَيْنَاهُمَا = ജേതാക്കൾ = الْغَالِبِينَ
 നേരായ പാതയിൽ = الصِّرَاطِ الْمُسْتَقِيمِ ഇരുവരെയും നാം നയിക്കുകയും ചെയ്തു = وَهَدَيْنَاهُمَا =
 ഇരുവരുടെയും (സൽകീർത്തി) നാം അവശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു = وَتَرَكْنَا عَلَيْهِمَا =
 മുസാ-ഹാറൂൻമാർക്കു സലാം = عَلَىٰ مُوسَىٰ وَهَارُونَ = പിൽക്കാലക്കാരിൽ = فِي الْآخِرِينَ
 പ്രതിഫലം നൽകുന്നത്, സമ്മാനമരുളുന്നത് = جَزَاءِ = ഈ വിധം (തന്നെ) ആകുന്നു നാം = إِنَّا كَذَلِكَ
 (അവർ) ഇരുവരും = إِنَّمَا = സുകൃതർക്ക്, നന്മ ചെയ്യുന്നവർക്ക് = الْمُحْسِنِينَ
 (യഥാർഥ) സത്യവിശ്വാസികളായ = الْمُؤْمِنِينَ നമ്മുടെ ദാസന്മാരിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു(വല്ലോ) = مِنْ عِبَادِنَا =

ഇനി അനുസ്മരിക്കുന്നത് മുസാ-ഹാറൂൻ പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രമാണ്. ഹാറൂൻ മുസാ നബിയുടെ സഹോദരനും സഹപ്രവാചകനുമായിരുന്നു. അല്ലാഹു നബിയുടെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ സഹപ്രവാചകനായി നിയമിച്ചുകൊടുക്കുകയായിരുന്നു. ഗൗരവമേറിയ രണ്ടു ദൗത്യങ്ങളാണ് ഈ രണ്ടു പ്രവാചകന്മാർക്കു നിർവഹിക്കാനുണ്ടായിരുന്നത്. ഈജിപ്തിലെ ഖിബ്തുകളുടെ അടിമത്തത്തിലമർന്ന സ്വന്തം സമുദായമായ ഇസ്രാഇലിലെ സംസ്കരിച്ച സ്വതന്ത്ര ജനതയാക്കി വളർത്തിയെടുക്കുകയായിരുന്നു ഒന്ന്. അന്ന് ഈജിപ്ത് ഭരിച്ചിരുന്ന ഹരവോനെയും ഖിബ്തുകളെയും, ഏക ദൈവവിശ്വാസത്തിലേക്കും അവനോടുള്ള വിധേയത്വത്തിലേക്കും പ്രബോധനം ചെയ്യുകയായിരുന്നു മറ്റേത്. അന്നത്തെ സാഹചര്യത്തിൽ രണ്ടും വളരെ ദുഷ്കരമായിരുന്നു.

നൂറ്റാണ്ടുകളായി അടിമകളായി ജീവിച്ച ഇസ്രാഇലിലെ അവരുടെ അടിമത്തവുമായി ഏറക്കൂറെ ഇണങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നല്ല അടിമകളായി വർത്തിക്കുന്നതാണ് രക്ഷയെന്നും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ ദുരിതം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയേയുള്ളൂവെന്നുമായിരുന്നു പൊതു സമൂഹത്തിന്റെ മനോഭാവം. അടിസ്ഥാനപരമായി ഏകദൈവവിശ്വാസികളായിരുന്നിട്ടും യജമാനഭക്തി വിശ്രഹരായ നയിലധിഷ്ഠിതമായ ഖിബ്തീ സംസ്കാരത്തോട് അവരെ സമരസപ്പെടുത്തി. സമുദായത്തിലെ ചോരത്തിളപ്പുള്ള കുറേയുവജനങ്ങൾ മാത്രമായിരുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തർ. അവരാണ് മുസാ നബിയിൽ ആത്മാർത്ഥമായി വിശ്വസിച്ചതും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ സന്നദ്ധരായതും. ഇസ്രാഇലിലെ പൊതുവിൽ ഏകദൈവവിശ്വാസികളും സ്വാതന്ത്ര്യപ്രാപ്തരുമാക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം നീണ്ട വർഷങ്ങൾ പ്രബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹരവോൻ ഒരിക്കലും ഇസ്രാഇലിലേക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുകയില്ല എന്നു ബോധ്യമായപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവരെയും കൂടി ഈജിപ്തിൽനിന്ന് പലായനം ചെയ്തു. അല്ലാഹു ചെങ്കടലിൽ അവർക്ക് വേണ്ടി അത്ഭുതകരമായി വഴിയൊരുക്കിക്കൊടുത്തു. അങ്ങനെ അവർ മറുകര പറ്റി. അവരെ

പിന്തുടർന്ന ഹരവോനും സൈന്യവും ചെങ്കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോയെന്നു കേൾക്കുകയായിരുന്നു. അതേക്കുറിച്ചാണ് മുസാ-ഹാറൂൻ പ്രവാചകന്മാരെയും അവരുടെ ജനതയെയും അല്ലാഹു മഹാക്ലേശത്തിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്.

ഇസ്രാഇലിലെ അല്ലാഹു അത്യത്ഭുതകരമായി സമുദ്രം പിളർത്തി രക്ഷപ്പെടുത്തിയ ശേഷവും ഏകദൈവത്വം പൂർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കാനോ മുസാ നബിയെ ആത്മാർത്ഥമായി അനുസരിക്കാനോ ഇസ്രാഇലിലെ പലരായില്ല. അതിന്റെ ഫലമായി അവർക്ക് നാലു പതിറ്റാണ്ടു കാലത്തോളം മരുഭൂമിയിൽ അലഞ്ഞുനടക്കേണ്ടിവന്നു. എങ്കിലും അക്കാലത്തും അല്ലാഹുവിന്റെ കരുണാകടാക്ഷം അവർക്കു നേരെ ഉണ്ടായിരുന്നു. ആകാശത്തുനിന്ന് മനയും സൽവയും ഇറക്കിക്കൊടുത്തുകൊണ്ട് അവരെ പട്ടിണിയിൽനിന്ന് രക്ഷിച്ചു. ഈ അലച്ചിലിൽ അവർക്ക് അനേകം ഗോത്രസമൂഹങ്ങളുമായി ഏറ്റുമുട്ടേണ്ടിവന്നു. അതിലൊക്കെ അവർ ജയിക്കുകയായിരുന്നു. അമാലിഖികളോടും അമോരികളോടും ഏറ്റുമുട്ടിയപ്പോഴാണ് അവർ തോറ്റുപോയത്. ഈ ഏറ്റുമുട്ടലുകളുടെ മുസാ നബിയുടെ വിലക്ക് ധിക്കരിച്ചുകൊണ്ട് നടത്തിയതുമാണ്. ഏറ്റുമുട്ടലുകൾ മുസാ നബിക്കു ശേഷവും തുടർന്നു. അതിൽ ഏറ്റവും നിർണായകമായിരുന്നു ജാലൂത്ത് രാജാവുമായി നടന്ന യുദ്ധം. അതിലും ഇസ്രാഇലിലെ ഗംഭീര വിജയം നേടി. ഇതേക്കുറിച്ചാണ് നാം അവരെ സഹായിക്കുകയും അങ്ങനെ അവർ ജേതാക്കളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നു പറയുന്നത്.

മുസാ നബിയുടെ കാലത്ത് ഈജിപ്ത് വാണ ഹരവോൻ മഹാധിക്കാരിയായ സ്വേച്ഛാധിപതിയായിരുന്നു. തനിക്കു മീതെയോ തുല്യമോ ആയ ഒരു ശക്തിയെയും അംഗീകരിക്കാത്ത അഹങ്കാരി. മുസാ (അ) അയാളുടെ മുന്നിൽ ചെന്ന് പ്രപഞ്ചവിധാതാവായ ഏകദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കണമെന്നും അവനെ ഭയപ്പെട്ട് വർത്തിക്കണമെന്നും ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. 'എന്തു പ്രപഞ്ച വിധാതാവ്?! ഞാൻ തന്നെയാണ് അത്യുന്നത വിധാതാവ്' എന്നായിരുന്നു അയാളുടെ ഉദ്ധതമായ പ്രതികരണം. തന്റെ ദൈവിക സന്ദേശം

ശത്തിന്റെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും സാക്ഷ്യങ്ങളായി മൂസാ(അ) ഒന്നിനുപിറകെ ഒന്നായി ഒൻപതു ദിവ്യദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. എല്ലാം കേവല മാന്ത്രികവിദ്യകൾ എന്നായി ഹറവോൻ. അതിലും മികച്ച മാന്ത്രിക വിദ്യകൾ കാണിച്ച് മൂസായെ തോൽപ്പിക്കാൻ അയാൾ സ്വന്തം പ്രജകളിൽ നിന്നുള്ള മാന്ത്രിക വിദഗ്ദ്ധരോട് കൽപിച്ചു. പക്ഷെ, മൂസായോട് മത്സരിച്ചപ്പോൾ തോറ്റുപോയത് അവരായിരുന്നു. മൂസാ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തിയത് മാന്ത്രികവിദ്യയല്ല, യഥാർഥ ദിവ്യാത്മ്യങ്ങളാണെന്ന് ബോധ്യപ്പെട്ട മന്ത്രവാദികൾ അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതായി പ്രഖ്യാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ മന്ത്രവാദികളുടെയൊക്കെ ആചാര്യനാണ് മൂസാ എന്നും അവർ രാജാവിനും രാജ്യത്തിനുമെതിരെ ഒത്തുകൂടിക്കുകയാണെന്നും വിധിച്ച ഹറവോൻ മന്ത്രവാദികളെ കൈകാലുകൾ ചേർത്ത് ശിക്ഷിക്കാനുത്തരവിടുകയും ചെയ്തു.

ഖിബ്തീ ദേശീയതയും സംസ്കാരവും തകർത്ത് രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരം പിടിച്ചടക്കാനും ദേശീയ ജനതയെ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് പുറത്താക്കി രാജ്യം അടിമകളായ ഇസ്രാഇലിലേക്കുമാറ്റി മാറ്റാനുമാണ് മൂസാ രംഗപ്രവേശം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് എന്ന് വാദിച്ചുകൊണ്ട് ഹറവോൻ ഖിബ്തീകളെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ ഇളക്കിവിടുകയായിരുന്നു. ഇസ്രാഇലിലേക്ക് രാജ്യം തരേണ്ട, ഈ രാജ്യം വിട്ടുപോകാൻ അനുവദിച്ചാൽ മതി, സ്വതന്ത്രമായ സ്വരാജ്യം ഞങ്ങൾ വേറെ സ്ഥാപിച്ചുകൊള്ളാം എന്ന് മൂസാ(അ) അറിയിച്ചപ്പോൾ അതിനും ഹറവോൻ തയ്യാറായില്ല. ഇസ്രാഇലിലേക്ക് നാടുവെടിഞ്ഞുപോകുന്നത് തന്റെ അധികാരത്തോടുള്ള വെല്ലുവിളിയായി ഹറവോൻ കരുതി. അതിനുപുറമെ രാജ്യത്തെ പ്രധാന തൊഴിൽ ശക്തിയായി അടിമകൾ കൂട്ടത്തോടെ നാടുവിട്ടു പോകുന്നത് രാജ്യത്തിന്റെ സാമ്പത്തിക വികസനത്തിന് വമ്പിച്ച ആഘാതമുണ്ടാക്കുമെന്നും അയാൾ കണ്ടു. ഈജിപ്തിൽനിന്ന് ഒളിച്ചോടുകയല്ലാതെ ഇസ്രാഇലിലേക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്ക് വഴിയില്ലായിരുന്നു. മൂസാ നബിയും സമുദായവും അതുതന്നെ ചെയ്തു. ഹറവോനും സൈന്യവും അവരെ പിടികൂടാൻ പിന്തുടർന്നു. ആ പിന്തുടരലാണ് ചെങ്കടലിന്റെ ആഴങ്ങളിൽ അയാളുടെ സമ്പൂർണ്ണ നാശത്തിൽ കലാശിച്ചത്.

ഇസ്രാഇലിലെ ഈജിപ്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുത്തി സ്വതന്ത്ര സമൂഹമാക്കിയ മൂസാ-ഹാറൂൻ പ്രവാചകന്മാർക്ക് അല്ലാഹു സുവ്യക്തമായ വേദം നൽകി. **الْكِتَابَ الْمُسْتَقِيمَ** എന്നാണ് മൂലവാക്ക്. **مُبِينٌ** (തെളിഞ്ഞത്)-ന്റെ അർത്ഥത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന രൂപമാണ് **مُسْتَقِيمٌ**. ഏറ്റവും തെളിഞ്ഞത് എന്നതുകൊണ്ടുദ്ദേശ്യം സുവ്യക്തവും വിശദവുമായ നിയമനിർദ്ദേശങ്ങളുള്ളതാണ്. ആ നിയമപ്രമാണങ്ങൾ കൊണ്ട് അല്ലാഹു അവരെ ശരിയായ സന്മാർഗത്തിലൂടെ നയിച്ചു. **الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ** - ശരിയായ പാത - എന്നാൽ സത്യദീൻ- ദീനാൽ ഇസ്ലാം ആണ്. മൂസാ(അ)ക്ക് തൊറാത്ത് നൽകിയപ്പോൾ അതിലുള്ള വിശ്വാസ തത്വങ്ങളും ശരീഅത്തുമായിരുന്നു **الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ**. ഏകദൈവത്വം, പ്രവാചകത്വം, പരലോകം, ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പ് തുടങ്ങിയ വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ എല്ലാ വേദങ്ങളിലും ഒന്നു തന്നെയാണ്. ശരീഅത്തിൽ മാത്രമേ മാറ്റങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ളൂ.

مُتَّكِئِينَ عَلَىٰ عَدَاةٍ غَائِبَةٍ لِّلْغَائِبِينَ മുതൽ **عَادَاتِ الْغَائِبِينَ** വരെയുള്ള വചനങ്ങൾ നേരത്തേ നൂഹ്, ഇബ്രാഹീം പ്രവാചകന്മാരുടെ ചരിത്രം അനുസ്മരിച്ചപ്പോഴുള്ളതാണ്. വിശദീകരണം അവിടെ കാണുക. മൂസാ നബിയുടെ ചരിത്രം ഇതിനുമുമ്പ് **അൽബഖറ**, **അന്നിസാഅ്**, **അൽമാഇദ്**, **അൽ അഅ്റാഹ്**, **യൂനുസ്**, **താഹാ**, **ഹജ്ജ്**, **അശ്ശുഅറാഅ്**, **അനാല്**, **അൽ ചമ്പസ്** സൂറകളിൽ വിശദമായി പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ മൂസാ(അ)യെ അനുസ്മരിക്കുന്നത് ഇക്കാര്യം ഉണർത്താനാണ്. അദ്ദേഹം പ്രബോധന പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയത് മുഹമ്മദ് നബി നേരിടുന്നതിനേക്കാൾ വളരെ പ്രയാസമേറിയ പ്രതികൂല സാഹചര്യത്തിലാണ്. എന്നിട്ടും അദ്ദേഹം സ്വന്തം ജനതയെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും ദൈവികനിയമങ്ങളാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന സ്വതന്ത്ര രാഷ്ട്രം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതുപോലെയോ അതിനേക്കാൾ ശോഭനമോ ആയ ഭാവി മുഹമ്മദ് നബിക്ക് പിൽക്കാല പ്രബോധകന്മാർക്കും പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. ●